

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (peti senat)

z dne 25. junija 2014*

„Pritožba — Konkurenca — Uredba (ES) št. 1/2003 — Upravni postopek — Pregled — Odločba o odreditvi pregleda — Obveznost obrazložitve — Dovolj resni indici — Geografski trg“

V zadevi C-37/13 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča Evropske unije, vložene 24. januarja 2013,

Nexans SA s sedežem v Parizu (Francija),

Nexans France SAS s sedežem v Parizu,

ki ju zastopajo M. Powell, solicitor, J.-P. Tran-Thiet, odvetnik, G. Forwood, barrister, in A. Rogers, solicitor,

pritožnici,

druga stranka v postopku je

Evropska komisija, ki jo zastopajo R. Sauer, J. Bourke in N. von Lingen, agenti, z naslovom za vročanje v Luxembourg,

tožena stranka na prvi stopnji,

SODIŠČE (peti senat),

v sestavi T. von Danwitz, predsednik senata, E. Juhász, A. Rosas, D. Šváby in C. Vajda (poročevalec), sodniki,

generalna pravobranilka: J. Kokott,

sodna tajnica: L. Hewlett, glavna administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 26. februarja 2014,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalne pravobranilke na obravnavi 3. aprila 2014

izreka naslednjo

* Jezik postopka: angleščina.

Sodbo

- 1 Družbi Nexans SA (v nadaljevanju: Nexans) in Nexans France SAS (v nadaljevanju: Nexans France) s pritožbo predlagata razveljavitev sodbe Splošnega sodišča Evropske unije v zadevi Nexans France in Nexans/Komisija (T-135/09, EU:T:2012:596, v nadaljevanju: izpodbijana sodba), s katero je to delno zavrnilo njuno tožbo za razglasitev ničnosti Odločbe Komisije C(2009) 92/1 z dne 9. januarja 2009, s katero je bilo družbi Nexans in njeni hčerinski družbi Nexans France odrejeno, da se morata podrediti pregledu v skladu s členom 20(4) Uredbe Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 81 [ES] in 82 [ES] (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 2, str. 205, v nadaljevanju: sporna odločba), in številnih sklepov, sprejetih med tem pregledom.

Pravni okvir

- 2 Člen 4 Uredbe št. 1/2003 z naslovom „Pristojnosti Komisije“ določa:
„Za namene uporabe členov 81 [ES] in 82 [ES] [...] ima Komisija pooblastila, opredeljena s to uredbo.“
- 3 Člen 20 te uredbe z naslovom „Pooblastilo Komisije za pregled“ določa:
„1. Za izpolnjevanje dolžnosti, ki jih nalaga ta uredba, lahko Komisija izvaja vse potrebne preglede podjetij in podjetniških združenj.
[...]
4. Podjetja in podjetniška združenja se morajo podrediti pregledom, ki jih z odločbo odredi Komisija. Odločba podrobno navaja predmet in namen pregleda, določi datum začetka in navede sankcije, ki jih predvidevata člena 23 in 24, ter pravico Sodišča do pritožbe zoper odločbo. Komisija sprejme take odločbe po posvetovanju z organom, pristojnim za konkurenco v državi članici, na ozemlju katere se bo izvajal pregled. [...]“

Dejansko stanje in sporna odločba

- 4 Splošno sodišče je dejansko stanje povzelo tako, kot izhaja iz točk od 1 do 5 izpodbijane sodbe:
  - „1 Družba Nexans [...] in njena 100-odstotna hčerinska družba Nexans France [...], tožeči stranki, sta francoski družbi, ki delujeta v sektorju električnih kablov.
  - 2 Komisija Evropskih skupnosti je [s sporno odločbo] družbi Nexans in vsem podjetjem, ki jih ta neposredno ali posredno nadzoruje, vključno z družbo Nexans France, naložila, da se podredijo pregledu v skladu s členom 20(4) Uredbe [št. 1/2003].
  - 3 Člen 1 [sporne odločbe] določa:
„Družba Nexans [...] ter vsa podjetja, ki jih neposredno ali posredno nadzoruje, vključno z družbo Nexans France [...], se morajo na podlagi te odločbe podrediti pregledu v zvezi s [svojim] (njihovim) morebitnim sodelovanjem pri protikonkurenčnih sporazumih in/ali usklajenih ravnanjih v nasprotju s členom 81 [ES] [...], kar zadeva dobavo električnih kablov in z njimi povezanega materiala, vključno z med drugim podmorskimi visokonapetostnimi električnimi kabli in v nekaterih primerih tudi podzemnimi visokonapetostnimi električnimi kabli, pri čemer so zadevni sporazumi in/ali ravnanja vključevali manipulacije javnih razpisov za zbiranje ponudb, dodelitev strank in nezakonito izmenjavo poslovno občutljivih informacij v zvezi z dobavo teh izdelkov.“

Pregled je mogoče opraviti v vseh prostorih pod nadzorom podjetja [...]

Nexans [...] ter vsa podjetja, ki jih neposredno ali posredno nadzoruje(-jo), vključno z družbo Nexans France [...], uradnike in druge spremljevalne osebe, ki jih je Komisija pooblastila za izvajanje pregleda, ter uradnike, pa tudi tiste, ki jih pooblasti ali imenuje organ, pristojen za konkurenco v državi članici, da jim pomagajo, pooblastijo za to, da v običajnem delovnem času vstopijo v vse prostore in prevozna sredstva zadevnih družb. Podjetje na prošnjo uradnikov in drugih pooblaščenih oseb v pregled predloži poslovne knjige in drugo poslovno dokumentacijo ne glede na njen nosilec ter zadevnim osebam omogoči, da na kraju samem preučijo ali odvzamejo, ne glede na obliko, kopije ali izvlečke iz poslovnih knjig ali dokumentacije. Podjetje dovoli, da se zapečatijo vsi poslovni prostori ter poslovne knjige in dokumentacija za trajanje pregleda in v obsegu, potrebnem za njegovo izvedbo. Na prošnjo zadevnih uradnikov ali spremljevalnih oseb takoj in na kraju samem zagotovi ustna pojasnila v zvezi s predmetom in namenom pregleda ter za predložitev takih pojasnil pooblasti tudi vse predstavnike ali uslužbence podjetja. Podjetje dovoli zapis zadevnih pojasnil v kakršni koli obliki.’

4 Komisija v členu 2 [sporne odločbe] še pojasnjuje, da se lahko pregled začne 28. januarja 2009. V členu 3 zadevne odločbe navaja, da bo [sporna odločba] vročena podjetju, ki je njen naslovnik, neposredno pred pregledom.

5 [Sporna odločba] je bila utemeljena tako:

„Komisija je prejela informacije, da dobavitelji električnih kablov, vključno s podjetjema, na kateri je naslovljena ta odločba, sodelujejo ali so sodelovali pri sporazumih in/ali usklajenih ravnanjih v zvezi z dobavo električnih kablov in z njimi povezanega materiala, vključno z med drugim podmorskimi visokonapetostnimi električnimi kabli in v nekaterih primerih tudi podzemnimi visokonapetostnimi električnimi kabli, pri čemer so zadevni sporazumi in/ali ravnanja vključevali manipulacije javnih razpisov za zbiranje ponudb, dodelitev strank in nezakonito izmenjavo poslovno občutljivih informacij v zvezi z dobavo teh izdelkov.

[...]

Iz informacij, ki jih je prejela Komisija, je razvidno, da ti sporazumi in/ali usklajena ravnanja [...], ki so bili vzpostavljeni najpozneje leta 2001, še vedno obstajajo. Verjetno se izvajajo v svetovnem merilu.

Če bi se zadevne trditve izkazale za utemeljene, bi bili zgoraj opisani sporazumi in/ali usklajena ravnanja zelo resne kršitve člena 81 [ES].

Da bi Komisija preverila vsa dejstva v zvezi z domnevnimi sporazumi in usklajenimi ravnanji ter okvir, v katerem so potekali, je treba izvesti preglede na podlagi člena 20 Uredbe [...] št. 1/2003.

[...]“

Postopek pred Splošnim sodiščem in izpodbijana sodba

- 5 Družbi Nexans in Nexans France sta s tožbo, ki sta jo 7. aprila 2009 vložili v sodnem tajništvu Splošnega sodišča, predlagali razglasitev ničnosti sporne odločbe in aktov, ki jih je Komisija sprejela med pregledom. Poleg tega sta predlagali, naj Splošno sodišče v primeru razglasitve ničnosti sporne odločbe in aktov, ki jih je Komisija sprejela med pregledom, odredi ukrepe proti Komisiji.
- 6 Pritožnici sta v utemeljitev tožbe navedli en sam tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev člena 20(4) Uredbe št. 1/2003 in temeljnih pravic, to je pravice do obrambe, pravice do poštenega sojenja, pravice, da se ne prispeva k samoobtožbi, domneve nedolžnosti in pravice do spoštovanja zasebnega življenja.

Pritožnici sta s tem tožbenim razlogom, ki ima dva dela, Komisiji očitali, prvič, preširok obseg in preohlapno opredelitev serije izdelkov, vključenih v odločbo o pregledu, in drugič, preširok geografski obseg te odločbe.

- 7 Splošno sodišče je v točki 94 izpodbijane sodbe prvi del edinega tožbenega razloga sprejelo v delu, v katerem se je ta nanašal na električne kable, ki niso podmorski in podzemni visokonapetostni kabli, ter na material, povezan s temi drugimi kabli, potem ko je v točki 91 izpodbijane sodbe presodilo, da Komisija ni dokazala, da je imela na voljo dovolj resne indice za odreditev pregleda v zvezi z električnimi kabli in z njimi povezanim materialom. Splošno sodišče je prvi del tega tožbenega razloga v preostalem zavrnilo.
- 8 Splošno sodišče je v zvezi z drugim delom navedenega tožbenega razloga v točkah od 97 do 99 presodilo:

„97 Komisija je – v nasprotju s trditvami tožečih strank – z navedbo, da se domnevni sporazumi in/ali usklajena ravnanja ‚verjetno izvajajo v svetovnem merilu‘, podrobno opisala področje delovanja domnevnega kartela. Torej je treba opredelitev geografskega obsega morebitnih kršitev konkurenčnega prava, na obstoj katerih je sumila Komisija, kot je bila navedena v [sporni odločbi], šteti za zadostno.

98 Vendar je mogoče trditve tožečih strank razlagati tudi v smislu, da Komisiji ne očitata, da je premalo natančno opredelila geografski obseg domnevnega kartela, temveč da se ne strinjata z možnostjo, da je na področje uporabe [sporne odločbe] vključila dokumente v zvezi z geografskimi trgi lokalne narave zunaj skupnega trga, ne da bi opredelila razloge, iz katerih bi lahko ravnanje zadevnega podjetja na teh trgih izkrivljalo konkurenco na skupnem trgu.

99 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da je že iz naslova Uredbe št. 1/2003 razvidno, da je namen pooblastil, podeljenih Komisiji s to uredbo, izvajanje pravil o konkurenci, določenih v členih 81 ES in 82 ES. Z navedenima določbama so prepovedana nekatera ravnanja podjetij, ki bi lahko prizadela trgovino med državami članicami in katerih cilj oziroma posledica je preprečevanje, omejevanje ali izkrivljanje konkurence na notranjem trgu. Torej lahko Komisija svoja pooblastila za pregled uporabi le za razkrivanje takih ravnanj. Zato ne more opraviti pregleda v prostorih podjetja, če sumi, da obstaja sporazum ali usklajeno ravnanje, ki učinkuje izključno na enem ali več trgih zunaj skupnega trga. Nasprotno pa nič ne nasprotuje možnosti, da preuči dokumente v zvezi s temi trgi, da bi tako razkrila ravnanja, ki bi lahko vplivala na trgovino med državami članicami, katerih cilj oziroma posledica je preprečevanje, omejevanje ali izkrivljanje konkurence na notranjem trgu.“
- 9 Splošno sodišče je torej v točki 100 izpodbijane sodbe zavrnilo drugi del edinega tožbenega razloga.
- 10 Splošno sodišče je poleg tega kot nedopusten zavrnilo predlog za razglasitev ničnosti aktov, ki jih je Komisija sprejela med pregledom, prav tako pa za očitno nedopusten razglasilo predlog tožečih strank, s katerim sta predlagali, naj odloči o morebitnih posledicah razglasitve ničnosti sporne odločbe in aktov, ki jih je Komisija sprejela med pregledom.
- 11 Splošno sodišče je zato tožbi za razglasitev ničnosti sporne odločbe ugodilo v delu, v katerem se nanaša na električne kable, ki niso podmorski in podzemni visokonapetostni električni kabli, ter na material, povezan s temi drugimi kabli, v preostalem pa tožbo zavrnilo.
- 12 Kar zadeva stroške, je Splošno sodišče družbama Nexans in Nexans France naložilo plačilo njunih stroškov ter polovice stroškov Komisije. Komisiji je bilo naloženo plačilo polovice njenih stroškov.

Predlogi strank pred Sodiščem

- 13 Družbi Nexans in Nexans France Sodišču predlagata, naj:
- izpodbijano sodbo razveljavi v delu, v katerem je zavrnen drugi del prvega tožbenega razloga, ki se nanaša na preširoko in premalo natančno opredelitev geografskega obsega sporne odločbe;
  - sporno odločbo razglasi za nično v delu, v katerem je njen geografski obseg preširok, nezadostno utemeljen in nezadostno opredeljen, ali podredno, zadevo vrne Splošnemu sodišču v ponovno odločanje;
  - izpodbijano sodbo razveljavi v delu, v katerem je pritožnicama naloženo, da poleg svojih stroškov nosita polovico stroškov, ki jih je priglasila Komisija, in Komisiji naloži plačilo stroškov, ki so pritožnicama nastali v postopku pred Splošnim sodiščem, in sicer v znesku, ki se Sodišču zdi primeren, ter
  - Komisiji naloži plačilo stroškov.
- 14 Komisija Sodišču predlaga, naj:
- pritožbo zavrne;
  - družbama Nexans in Nexans France naloži plačilo stroškov.

Pritožba

- 15 Družbi Nexans in Nexans France v utemeljitev pritožbe navajata dva pritožbena razloga. V okviru prvega pritožbenega razloga Splošnemu sodišču očitata, da je s tem, da je zavrnilo njun argument v zvezi s preširokim in premalo natančnim geografskim obsegom sporne odločbe, napačno razlagalo pravo. V okviru drugega pritožbenega razloga Splošnemu sodišču očitata, da je ravnalo napačno, ker jima je poleg plačila njunih stroškov naložilo plačilo polovice stroškov, ki jih je priglasila Komisija.

Prvi pritožbeni razlog

- 16 Prvi pritožbeni razlog, ki ga navajata družbi Nexans in Nexans France ter ki se nanaša na točke od 95 do 100 izpodbijane sodbe, je v bistvu sestavljen iz dveh delov. Prvi del tega pritožbenega razloga se nanaša na kršitev zahteve za obrazložitev v zvezi z geografskim obsegom sporne odločbe. Drugi del navedenega pritožbenega razloga se nanaša na napako, ki naj bi jo Splošno sodišče storilo, ker ni preverilo, ali je imela Komisija dovolj resne indice za sum, da se kršitev verjetno izvaja v svetovnem merilu.

Prvi del prvega pritožbenega razloga: kršitev zahteve za obrazložitev v zvezi z geografskim obsegom sporne odločbe

– Trditve strank

- 17 Družbi Nexans in Nexans France Splošnemu sodišču po eni strani očitata kršitev obveznosti obrazložitve njegove sodbe, kot ta izhaja iz člena 36 Statuta Sodišča Evropske unije, ki se za Splošno sodišče uporablja na podlagi členov 53, prvi odstavek, Statuta Sodišča in člena 81 Poslovnika Splošnega sodišča, ker v točki 97 izpodbijane sodbe ni zadostno pojasnilo, na podlagi česa je ugotovilo, da je Komisija z navedbo, da se domnevni omejevalni sporazum „verjetno izvaja v svetovnem merilu“,

podrobno opisala področje delovanja domnevnega sporazuma. Trdita, da Splošno sodišče ni preučilo njunega argumenta, da na podlagi zelo lokaliziranih načrtov polaganja kablov zunaj Evropske unije in Evropskega gospodarskega prostora (EGP) ter posebnih značilnosti načrtov polaganja kablov ni bilo mogoče sklepati, da je protikonkurenčno ravnanje v zvezi z načrti zunaj skupnega trga kakor koli vplivalo na ta trg.

- 18 Družbi Nexans in Nexans France Splošnemu sodišču po drugi strani očitata, da je s tem, da je zavrnilo njun argument, da geografski obseg domnevne kršitve v sporni odločbi ni dovolj natančno opredeljen, kršilo zahtevo za obrazložitev, ki se uporablja za odločbo o pregledu.
- 19 Pritožnici v zvezi s tem trdita, prvič, da Splošno sodišče s tem, da v sporni odločbi ni pojasnilo pomena izraza „domnevno protikonkurenčno ravnanje verjetno v svetovnem merilu“, ni upoštevalo sodne prakse, v skladu s katero mora Komisija v odločbi o pregledu opredeliti zadevni domnevni trg. Drugič, navajata, da Splošno sodišče v nasprotju z ustaljeno sodno prakso ni zahtevalo, naj Komisija v sporni odločbi pojasni domneve, ki jih namerava preveriti, in zlasti, naj preišče sporazum tipa „vsak pri sebi“ ali drugo ravnanje zunaj skupnega trga, za katero je domnevalo, da vpliva na skupni trg. Družbi Nexans in Nexans France poleg tega trdita, da je nenatančnost sporne odločbe glede vprašanja, kako je domnevno protikonkurenčno ravnanje, povezano z načrti zunaj skupnega trga, lahko imelo vpliv v Uniji ali EGP, ogrozila njuno pravico do obrambe in jima preprečila ugotovitev natančnega obsega njune obveznosti sodelovanja.
- 20 Komisija prereka trditve, ki jih pritožnici navajata v prvem delu prvega pritožbenega razloga.

– Presoja Sodišča

- 21 V okviru prvega dela prvega pritožbenega razloga družb Nexans in Nexans France v zvezi s prvim argumentom teh družb, ki se nanaša na nezadostno obrazložitev izpodbijane sodbe glede argumentov, ki sta jih pritožnici navedli v zvezi z geografskim obsegom domnevne kršitve, iz ustaljene sodne prakse izhaja, da obveznost obrazložitve, ki jo ima Splošno sodišče v skladu s členom 36 Statuta Sodišča, ki se za Splošno sodišče uporablja na podlagi člena 53, prvi odstavek, tega statuta in člena 81 Poslovnika Splošnega sodišča, temu ne nalaga, da zagotovi obrazložitev, ki bi izčrpno in posamično sledila argumentom, ki jih navajajo stranke v sporu. Obrazložitev Splošnega sodišča je torej lahko implicitna, če zadevnim osebam omogoča, da se seznanijo z razlogi za odločbo Splošnega sodišča, Sodišču pa omogoča, da razpolaga z dovolj elementi za izvajanje nadzora (glej zlasti sodbi Francija/Komisija, C-601/11 P, EU:C:2013:465, točka 83, in Dow Chemical in drugi/Komisija, C-499/11 P, EU:C:2013:482, točka 56).
- 22 Prvi argument je torej treba preučiti ob upoštevanju teh načel.
- 23 Čeprav se obrazložitev v zvezi z razmejitvijo geografskega obsega domnevne kršitve zdi kratka v primerjavi z analizo, ki jo je Splošno sodišče v izpodbijani sodbi namenilo vprašanju razmejitve zadevnih proizvodov, je treba ugotoviti – kot je generalna pravobranilka ugotovila v točki 31 sklepnih predlogov – da vprašanje geografskega obsega domnevne kršitve ni bilo v središču argumentacije pritožnic na prvi stopnji, katerih glavna razlaga se je nanašala na skupino proizvodov, na katero se sporna odločba nanaša. Če je torej obrazložitev izpodbijane sodbe v zvezi z geografskim obsegom domnevne kršitve zadevnim osebam omogočila razumeti razlago Splošnega sodišča, Sodišču pa zagotovila dovolj elementov za izvajanje nadzora, same kratkosti te obrazložitve Splošnemu sodišču ni mogoče očitati.
- 24 Dejansko je Splošno sodišče kljub tej kratkosti izrecno preučilo argumente pritožnic v zvezi z nenatančno opredelitvijo geografskega obsega domnevnega omejevalnega sporazuma in izpodbijano sodbo zadostno obrazložilo s tem, da je ugotovilo, da je Komisija podrobno opisala geografski obseg domnevnega omejevalnega sporazuma.

- 25 Iz točk od 95 do 100 navedene sodbe je namreč razvidno, da je Splošno sodišče preučilo argumente pritožnic v zvezi s preširokim geografskim obsegom sporne odločbe. V točki 97 izpodbijane sodbe je ugotovilo, da je Komisija z navedbo, da se domnevni sporazumi in/ali usklajena ravnanja „verjetno izvajajo v svetovnem merilu“, podrobno opisala področje delovanja domnevnega omejevalnega sporazuma. Splošno sodišče je zato opredelitev geografskega trga domnevne kršitve iz sporne odločbe štelo za zadostno.
- 26 Poleg tega je Splošno sodišče v točkah 98 in 99 izpodbijane sodbe preučilo argumente pritožnic v delu, v katerem bi jih bilo treba razumeti tako, da Komisiji očitata, da je na področje uporabe sporne odločbe vključila dokumente v zvezi z lokalnimi geografskimi trgi zunaj skupnega trga, ne da bi opredelila, kako bi lahko domnevno protikonkurenčno ravnanje na teh trgih vplivalo na ta trg.
- 27 Splošno sodišče je v zvezi s tem v točki 99 izpodbijane sodbe navedlo, da je cilj pooblastil, ki so Komisiji podeljena z Uredbo št. 1/2003, izvajanje pravil o konkurenci, določenih v členih 81 ES in 82 ES, ki prepovedujeta nekatera ravnanja podjetij, ki bi lahko prizadela trgovino med državami članicami in katerih cilj oziroma posledica je preprečevanje, omejevanje ali izkrivljanje konkurence na notranjem trgu. Splošno sodišče je iz tega sklepalo, da čeprav Komisija ne more opraviti pregleda v prostorih podjetja, če sumi, da obstaja sporazum ali usklajeno ravnanje, ki učinkuje izključno na enem ali več trgih zunaj skupnega trga, nič ne nasprotuje temu, da preuči dokumente v zvezi s temi trgi, da bi tako razkrila ravnanja, ki bi lahko vplivala na trgovino med državami članicami in katerih cilj oziroma posledica je preprečevanje, omejevanje ali izkrivljanje konkurence na notranjem trgu.
- 28 V teh okoliščinah je treba ugotoviti, da je Splošno sodišče pravno zadostno navedlo razloge, iz katerih je menilo, da je Komisija z navedbo, da se domnevni omejevalni sporazum „verjetno izvaja v svetovnem merilu“, podrobno opisala področje delovanja domnevnega sporazuma, in to kljub temu, da je le implicitno, s sklicevanjem na meje pristojnosti na področju pregledov, ki so Komisiji podeljene z Uredbo št. 1/2003, zavrnilo argumente pritožnic v zvezi z lokalnostjo načrtov polaganja kablov zunaj skupnega trga in posebnih značilnosti načrtov polaganja kablov.
- 29 Kar zadeva drugi argument pritožnic v okviru prvega dela prvega pritožbenega razloga, pritožnici Splošnemu sodišču očitata, da je po eni strani s tem, da je zavrnilo njun argument v zvezi z nenatančnostjo sporne odločbe glede obsega – verjetno v svetovnem merilu – domnevne kršitve, in po drugi s tem, da ni upoštevalo sodne prakse Sodišča, v skladu s katero mora Komisija v odločbi o pregledu navesti domneve, ki jih namerava preizkusiti, kršilo zahtevo za obrazložitev, ki je Komisiji naložena v zvezi z odločbo o pregledu.
- 30 Pritožnici Splošnemu sodišču očitata tudi, da od Komisije ni zahtevalo, naj v sporni odločbi natančneje navede, kako je domnevno protikonkurenčno ravnanje, povezano z načrti zunaj skupnega trga, lahko imelo vpliv v Uniji ali EGP, vključno z navedbo zadevnega domnevnega trga, kar je ogrozilo pravico pritožnic do obrambe, ker jima je preprečilo ugotoviti natančen obseg njune obveznosti sodelovanja.
- 31 Vso navedeno argumentacijo je treba zavrniti. Najprej je namreč treba opozoriti, da mora biti obrazložitev aktov institucij Unije, ki se zahteva s členom 296 PDEU, prilagojena vrsti obravnavanega akta ter mora jasno in nedvoumno izražati razlogovanje institucije, ki je akt izdala, tako da se zainteresirane osebe lahko seznanijo z utemeljitvijo sprejetega ukrepa in da lahko pristojno sodišče opravi nadzor (sodba Solvay/Komisija, C-455/11 P, EU:C:2013:796, točka 90).
- 32 Iz ustaljene sodne prakse izhaja tudi, da je obveznost obrazložitve treba presojeti glede na okoliščine posameznega primera, zlasti glede na vsebino zadevnega akta, lastnosti podanih razlogov in interes za pojasnitev, ki ga lahko imajo naslovniki akta ali druge osebe, ki jih akt neposredno in posamično zadeva. Ne zahteva se, da se v obrazložitvi podrobno navedejo vse upoštevne dejanske in pravne okoliščine, ker je treba vprašanje, ali obrazložitev akta ustreza zahtevam člena 296 PDEU, presojeti ne le glede na njegovo besedilo, ampak tudi glede na njegov okvir in vsa pravna pravila, ki urejajo zadevno področje (sodba Solvay/Komisija, EU:C:2013:796, točka 91 in navedena sodna praksa).

- 33 Upoštevati je treba tudi pravni okvir, v katerem potekajo pregledi Komisije. S členoma 4 in 20(1) Uredbe št. 1/2003 so namreč pooblastila za pregled Komisiji podeljena zato, da se ji omogoči, da izpolni nalogo varovanja skupnega trga pred izkrivljanjem konkurence in sankcioniranja morebitnih kršitev pravil o konkurenci na tem trgu (glej v tem smislu sodbo *Roquette Frères*, EU:C:2002:603, točka 42 in navedena sodna praksa).
- 34 Tako konkretnije v zvezi z odločbami Komisije o pregledu iz člena 20(4) Uredbe št. 1/2003 izhaja, da morata biti v njih navedena predmet in namen pregleda. Ta posebna obveznost obrazložitve je – kot je presodilo Sodišče – temeljna zahteva, katere namen ni samo izkazati utemeljenost nameravane intervencije znotraj zadevnih podjetij, temveč jim tudi omogočiti, da razumejo obseg svoje dolžnosti sodelovanja in hkrati obdržijo pravico do obrambe (glej v tem smislu sodbo *Hoechst/Komisija*, 46/87 in 227/88, EU:C:1989:337, točka 29).
- 35 V zvezi z argumentom družb *Nexans* in *Nexans France*, da je Splošno sodišče prezrlo obveznost Komisije, da v sporni odločbi navede zadevni domnevni trg, ki mora po mnenju pritožnic vključevati tako vsebinsko kot geografsko sestavino, je treba opozoriti, da v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča Komisiji naslovnika odločbe o pregledu ni treba obvestiti o vseh informacijah, ki jih ima v zvezi z domnevnimi kršitvami, niti ji ni treba podati stroge pravne opredelitve teh kršitev, mora pa jasno navesti domneve, ki jih namerava preveriti (sodba *Dow Chemical Ibérica* in drugi/Komisija, od 97/87 do 99/87, EU:C:1989:380, točka 45).
- 36 Čeprav mora Komisija res čim bolj natančno navesti, kaj se išče in na kaj se mora nanašati pregled (sodba *Roquette Frères*, C-94/00, EU:C:2002:603, točka 83 in navedena sodna praksa), pa po drugi strani ni nujno, da se v odločbi o pregledu natančno razmeji zadevni trg, niti da se navede natančna pravna opredelitev domnevnih kršitev ali obdobje, v katerem naj bi bile te kršitve storjene, pod pogojem, da ta odločba o pregledu vsebuje bistvene elemente, ki so navedeni zgoraj (glej v tem smislu sodbi *Dow Chemical Ibérica* in drugi/Komisija, EU:C:1989:380, točka 46, in *Roquette Frères*, EU:C:2002:603, točka 82).
- 37 Ob upoštevanju tega, da se pregledi opravijo na začetku preiskave, Komisija namreč še nima – kot je generalna pravobranilka navedla v točki 48 sklepnih predlogov – natančnih informacij za podajo posebnega pravnega mnenja ter mora najprej preveriti utemeljenost suma in obseg dejanskega stanja, saj je namen pregleda prav zbiranje dokazov v zvezi z domnevno kršitvijo (glej v tem smislu sodbo *Roquette Frères*, EU:C:2002:603, točka 55 in navedena sodna praksa).
- 38 V obravnavani zadevi iz preambule sporne odločbe izhaja, da se je pregled nanašal na „sporazume in/ali usklajena ravnanja, ki se verjetno izvajajo v svetovnem merilu“, in da so bili ti pregledi povezani „z dobavo električnih kablov in z njimi povezanega materiala, vključno z med drugim podmorskimi visokonapetostnimi električnimi kabli in v nekaterih primerih tudi podzemnimi visokonapetostnimi električnimi kabli“. Komisija je v tej preambuli prav tako navedla sume v zvezi z „dodelitvijo strank“. Poleg tega je tam navedla, da če bi se zadevne trditve izkazale za utemeljene, „bi bili [...] sporazumi in/ali usklajena ravnanja zelo resne kršitve člena 81 [ES]“.
- 39 Splošno sodišče je tako ob upoštevanju navedb iz sporne odločbe v zvezi z geografsko razsežnostjo domnevnih kršitev in pravnega okvira, ki ureja pristojnosti, ki jih ima Komisija v zvezi s pregledom – ne da bi kršilo sodno prakso Sodišča – lahko ugotovilo, da je bila obrazložitev sporne odločbe v zvezi z geografskim obsegom domnevne kršitve zadostna, ne da bi zahtevalo podrobnejša pojasnila o vrsti domnevnega ravnanja zunaj skupnega trga, vplivu, ki bi ga tako ravnanje lahko imelo na trgu, ali vrsti dokumentov, ki jih je Komisija smela preveriti.

40 Poleg tega Komisija – drugače od tega, kar navajata pritožnici – v okviru pregleda ni bila zavezana k omejevanju preiskovanja na dokumente v zvezi s projekti, ki vplivajo na skupni trg. Ob upoštevanju sumov Komisije v zvezi s kršitvijo, ki se je verjetno izvajala v svetovnem obsegu in vključevala delitev strank, so tudi dokumenti, povezani s projekti zunaj skupnega trga, lahko izkazovali upoštevne informacije v zvezi z domnevno kršitvijo.

41 Ob upoštevanju zgornjih ugotovitev je prvi del prvega pritožbenega razloga treba zavriniti.

Drugi del prvega pritožbenega razloga: to, da Komisija ni imela dovolj resnih indicev za sum, da se kršitev verjetno izvaja v svetovnem merilu

– Trditve strank

42 Družbi Nexans in Nexans France trdita, da Splošno sodišče ni preverilo, ali je Komisija v obravnavani zadevi imela dovolj resne indice za sum, da je zadevno protikonkurenčno ravnanje v zvezi z načrti zunaj skupnega trga lahko imelo vpliv v Uniji ali EGP.

43 Komisija je tem trditvam ugovarjala.

– Presoja Sodišča

44 Kar zadeva drugi del prvega pritožbenega razloga, je treba navesti, da je iz dokazov v spisu razvidno, da pritožnici pred Splošnim sodiščem nista podali argumenta v zvezi z neobstojem dovolj resnih indicev, na podlagi katerih bi bilo mogoče domnevati, da je prišlo do kršitve pravil o konkurenci, ki ima svetovne razsežnosti. V zvezi s tem so predstavniki pritožnic na obravnavi priznali, da ta argument ni bil izrecno podan pred navedeno instanco.

45 V skladu z ustaljeno sodno prakso pa bi dopustitev stranki, da pred Sodiščem prvič uveljavlja razlog, ki ga ni uveljavljala pred Splošnim sodiščem, pomenila, da se ji dovoli, da Sodišču, katerega pristojnost glede pritožb je omejena, predloži širši spor, kot je bil predložen Splošnemu sodišču (sodbi Alliance One International in Standard Commercial Tobacco/Komisija in Komisija/Alliance One International in drugi, C-628/10 P in C-14/11 P, EU:C:2012:479, točka 111, in Groupe Gascogne/Komisija, C-58/12 P, EU:C:2013:770, točka 35).

46 Trditev pritožnic na obravnavi, da je ta argument implicitno vsebovan v njuni argumentaciji na prvi stopnji, je treba zavriniti. Iz dokazov v spisu, ki so bili predloženi Splošnemu sodišču, je namreč razvidno, da sta pritožnici v drugem kontekstu, ki se nanaša na vsebinski obseg sporne odločbe, ločeno od argumenta v zvezi z nenatančnostjo sporne odločbe, kar zadeva razmejitev zadevnih proizvodov, navedli argument v zvezi z neobstojem dovolj resnih indicev, ki bi omogočali vzbuditev suma o kršitvi v sektorjih, ki niso sektorji podmorskih visokonapetostnih kablov.

47 Drugi del prvega pritožbenega razloga je zato treba zavriniti kot očitno nedopusten.

48 Ob upoštevanju navedenega je treba prvi pritožbeni razlog zavriniti kot deloma neutemeljen in deloma nedopusten.

Drugi pritožbeni razlog

Trditve strank

- 49 Družbi Nexans in Nexans France v okviru drugega pritožbenega razloga, ki se nanaša na točko 139 izpodbijane sodbe, trdita, da je odločitev Splošnega sodišča, da jima naloži, da morata poleg svojih stroškov nositi še polovico stroškov Komisije, očitno nerazumna.
- 50 Komisija meni, da je ta pritožbeni razlog nedopusten in vsekakor neutemeljen.

Presoja Sodišča

- 51 Opozoriti je treba, da se v skladu s členom 58, drugi odstavek, Statuta Sodišča pritožba ne sme nanašati samo na stroške in njihovo višino. Poleg tega iz ustaljene sodne prakse izhaja, da je treba v primeru, da so bili vsi drugi pritožbeni razlogi zavrjeni, predloge glede domnevne nepravilnosti odločitve Splošnega sodišča o stroških na podlagi te določbe zavrnuti kot nedopustne (sodba Gualtieri/Komisija, C-485/08 P, EU:C:2010:188, točka 111 in navedena sodna praksa).
- 52 Iz tega izhaja, da je zato, ker je bil prvi pritožbeni razlog pritožnic zavrjen, drugi pritožbeni razlog, ki se nanaša na delitev stroškov, treba razglasiti za nedopusten.

Stroški

- 53 Člen 184(2) Poslovnika Sodišča določa, da kadar pritožba ni utemeljena, Sodišče odloči o stroških.
- 54 V skladu s členom 138(1) navedenega poslovnika, ki se uporablja za pritožbeni postopek na podlagi člena 184(1) istega poslovnika, se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Ker je Komisija predlagala, naj se plačilo stroškov naloži pritožnicama, in ker ti s pritožbenimi predlogi nista uspeli, se jima naloži, da poleg svojih stroškov nosita tudi stroške Komisije.

Iz teh razlogov je Sodišče (peti senat) razsodilo:

- 1. Pritožba se zavrne.**
- 2. Družbama Nexans SA in Nexans France SAS se naloži plačilo stroškov te pritožbe.**

Podpisi